

MÄŠNÄ• SE KULISY, ALE HLOUPOST ZÄ®STÄ•VÄ•

StÄ™eda, 18 srpen 2021

Když se tak dává kolem sebe, chce se mi jadrně klát, slyšeli jsme-li, co nám na její politici a média kají. Těm, udělají, by si zasloužilo přetavit v satiru, protože nic jiného se s tím dlat nedá. Jak kají Hannlonova pouč. Nehledejme u politiků zlé mysly tam, kde je vysvětlením prostě lidské hloupostě. Přes deset lety poprvé v román Kláster madrigal, v něm si dávali legraci z byrokracie, nadutosti, zbytečnosti a tak z pokrytectví. Za těch deset let se nezmenilo vůbec nic.

Tady je ukáзка. Kláster s několika lidmi přeholněky dostane privilegium (o kterém ovšem neřekl), aby pověřil některou ze svých pět vesnic na místo. Jenže ani jeden z rychtářů o tuhle počtu nestojí. Kolem toho se to dá celého románu.

Ukáзка je z těchto stí knihy, kdy pokladník kláster přijde na nápad, že panovník poskytuje dotace na rozkvět nových měst. Aby získali přeholněci peníze na nové pivovar, řádnou svou vesnici nepovědí, ale vymyslí fiktivní místo Potočnou a řádně v Praze o přání spávek.

Že je to tady, je kámi rudě zlostě převor Pistorius na své bratry přeholněky, kdy posel z královské komory kláster opustil. Všechny nás poú obracet lidořouty na kámianskou věru.

Posadil se do kámi a hlavu složil do dlaní. V očích se mu objevily slzy. To ostatně nesměrně znepokojilo, neboť takhle zlomeného ho viděli naposledy, když se neurodil chmel.

Že lidořoutech snad rozhoduje generální kapitula v Selbru a ne jakýžto český král, je nám tl bratr Marek, který stál zřádně v opozici ke všemu, co převor Pistorius přál, děl, myslel, naznaoval a chtěl. S výjimkou pití piva, což byl v jeho přání jediný styčným bod řádem deklarovaně bratrské jednoty.

Že to jistě, je zamračen se převor a znovu se mu do tváře vrátila nahnávaná brunátnost. I bratra Marka považoval, stejně jako posly českého krále, za jednu z ran, jimiž ho Bůh zkoušel. A za řádu ne zrovna lehkou. Pak se podával na ostatně přeholněky a jeho pohled trochu zlskavě.

Že jistě, že o nás rozhoduje bratři ze Selbru. Jenže ti nás, pokud se tohle provalí, chránit nebudou. Právě naopak. Naši bratři ze Selbru občas řádi ukazují, že oni jsou poctiví a spravedliví. Tu a tam některého z prostých a upřímých bratřů, jako jsme my, bezvýznamně slušněci přání, přání kladně potrestají, aby se nepřítel na to, že jsou stejní parchanti jako my.

Že No dovol... bratři. My nejsme řádně parchanti!

Že Ale jsme!

Že Ale nejsme!

Že Ale jsme!

â€žChceš do dráky, milovaně bratě?

â€žMoc si nevyskakuj a raději uvať poť dně pivo!

â€žVe stodole to nejde, bránil se popuzeně celerius. Oš mu hoťmely bojovněm odhodláním. Sám proto navrhl ťeňen-: â€žSlyšel jsem, že v našich kopcích kdysi šili lupiči. Co kdybychom tu kontrolu z Prahy zabili a svedli to na ně?

â€žTak za prvě, ti lupiči uš dťvno visě. Za druhě, podkomoť- bude mťt s sebou ozbrojeně doprovod. Za třetě, když zabijeme jednoho, pošlou jiněho. Za čtvrtě, jsme sluěbněci boš. A za pětě, podle instrukce ze Selbru je zakážino na panstvě. ťdu zabějet ťedněky.

â€žAle bratě, to chce jen trochu chytrosti, usměl se pokladně-k Theobald.

Uš vřchny ťtval a tak na ně sborově vyjeli: â€žChceš do dráky, milovaně bratě?

Váníně se vybouťily a konečně bylo mošno pťistoupit k racioněmu ťeňen. Theobald nastěnil jednoduchě plě, s ně-mš vřichni souhlasili. Pťedevěm proto, že je nic jiněho a lepěho nenapadlo.

Podstatou plěnu byla legenda, kterou bude nutno krělovskěmu podkomoťmu pťedlošit. Theobald ji několikrát opakoval, neboť nestašilo, aby ji bratě vyslechli a zapamatovali si ji, ale museli ji takě pochopit.

â€žMusěme tvrdit, že jedině ves na panstvě, kterě se na mťsto hodě, je Potošně. Bratě Kosmo, uš jsi ji zanesl do urběň?

â€žVě-te době, že mě svědomě je proti podvodě!

â€žChceš...

â€žKlidně mi dejte do dráky, milovaně bratě, ale mě pťesvěďeně nezlomě-te, upozornil s fanaticněm

vřrazem muědněka uhrově pš-sať, aniž nechal svěho pťedstaveněho domluvit.

â€žChť! jsem ťěci něco jiněho, dokoněil svou myšlenku pťevor Pistorius a tvěťil se laskavě.

â€žChceš, abych ti vzal tu knihu? Ty věš, kterou myšlě-m!

Pš-sať Kosmas ihned obrětil, protože si tohle erotickě šteně a zvěšitě obrějzky zamiloval. S tšššš srdcem ze sebe dostal: â€žMě svědomě sice truchlě, ale Potošně je zapsaně vřjude, kde to je nutně.

â€žTak co to neťekněš hned a otravuješ se svěm svědomě-m?

â€žChcete, milovanĀ- bratĀTMi!â€œ

â€žDo drĀ³4kyl!â€œ vykĀTMikli rozvernĀ, ostatnĀ- ĀTMeholnĀ-ci. VyprĀjzdnili zatĀ-m svĀ[©] dĀ³4bĀjinky a nĀjlada se jim podstatnĀ, zlepĀjila.

â€žChcete, milovanĀ- bratĀTMi, abych PotoĀ•nou z urbĀjĀTMĀ zase vymazal?â€œ dokonĀ•il vĀtu vĀ¹2hruĀ³4nĀ, pĀ-saĀTM Kosmas.

Nikdo mu neodpovĀdĀl, protoĀ³4e bylo zĀTMejmĀ[©], Ā³4e to je teĀ•ka za touhle zanedbatelnou drobnostĀ-. UhrovitĀ¹2 Kosmas vĀ³4dycky nadĀlal spoustu zbyteĀ•nĀ¹2ch ĀTMeĀ•Ā-, aby zdĀraznil, jak odpovĀdnĀj je prĀice ve skriptoriu a jak on sĀjm je uĀ•enĀ¹2 a zboĀ³4nĀ¹2.

VĀjichni ĀTMeholnĀ-ci obrĀjtili pohledy zpĀt na Theobalda. â€žTakĀ³4e to bychom mĀli. TeĀ• uĀ³4 nĀjs nikdo nenachytĀ!â€œ pokraĀ•oval pokladnĀ-k s Ā[°]smĀ•vem. â€žBudeme tvrdit, Ā³4e PotoĀ•nĀj je sice jedinĀj vesnice na nĀjem panstvĀ-, kterĀj si takovou Ā•est zaslouĀ³4Ā-, ovĀjem na druhou stranu je to dĀ-ra podobnĀ[©] slĀjvy nehodnĀj.â€œ

â€žTo je pĀTMece logickĀ¹2 nesmysl!â€œ

â€žCelĀj krĀjlovskĀj komora je logickĀ¹2 nesmysl,â€œ jĀ-zlivĀ nĀjmitku odmĀ-tl pokladnĀ-k Theobald. â€žA protoĀ³4e chceme pĀTMijmout krĀjlovskou laskavost dĀstojnĀ, pĀTMikroĀ•ili jsme po vzoru zakladatelĀ naĀjeho ĀĀjdu a podle instrukcĀ- ze Selbru k vĀ¹2stavbĀ novĀ[©]ho mĀsta na zelenĀ[©]m drnu. Tak pĀTMed nĀkolika staletĀ-mi vznikla vĀtĀjina souĀ•asnĀ¹2ch mĀst. Na louce v lese za klĀjĀjterem zatluĀ•eme do zemĀ sloup s nĀjpisem â€žPotoĀ•nĀjâ€œ, provĀjzky vymĀĀTMĀ-me parcely, nechĀjme vykopat zĀjklady jednoho domku a navezeme tam trochu kamenĀ- a cihel. Do skriptoria Kosmas uloĀ³4Ā- nĀjkresy, jak bude budoucĀ- mĀsto vypadat.â€œ

â€žA kdo ty nĀjkresy zhotovĀ-? NezapomeĀte, bratĀTMi, Ā³4e mĀ[©] svĀdomĀ-...,â€œ zaĀ•al protestovat uhrovitĀ¹2 pĀ-saĀTM v obavĀch, aby nemusel ty nĀjkresy zhotovit on sĀjm.

Ale Theobald ho uklidnil. â€žMĀjím nĀjakĀ[©] nĀjkresy ve svĀ[©]m vaku jeĀitĀ z mĀ[©]ho pĀsobenĀ- u bratĀTMĀ- v Lombardii. Tak co, Kosmo, co tvĀ[©] svĀdomĀ-?â€œ

â€žJo, uloĀ³4Ā-m je tam,â€œ pĀTMikĀ¹2vl uklidnĀ, nĀ¹2 pĀ-saĀTM.

UkĀjzalo se, Ā³4e pokladnĀ-k Theobald mĀl absolutnĀ- pravdu.

KrĀjlovskĀ¹2 podkomoĀTMĀ- si vĀje svĀdomitĀ prohlĀ[©]dl, dĀleĀ³4itĀ se vyptal na spoustu podrobnostĀ-, nechal se bohatĀ pohostit a pak spokojenĀ odjel, aby sepsal zprĀjvu, Ā³4e KlĀjĀjter plnĀ-, co je tĀTMeba.

A Ā³4e PotoĀ•nĀj bude dalĀjĀ- ozdobou mezi mĀsty Ā•eskĀ[©]ho krĀjlovstvĀ-. VychĀjzel pĀTMedevĀjĀ-m z plĀjnĀ, kterĀ[©] pĀTMedloĀ³4il pokladnĀ-k Theobald.

Ty nĀjkresy se tĀ¹2kaly Florencie. VLASTIMIL
VONDRUĀ KA